

¹Him that is weak in the faith receive ye, but not to doubtful disputations.²For one believeth that he may eat all things: another, who is weak, eateth herbs.³Let not him that eateth despise him that eateth not; and let not him which eateth not judge him that eateth: for God hath received him.⁴Who art thou that judgest another man's servant? to his own master he standeth or falleth. Yea, he shall be holden up: for God is able to make him stand.⁵One man esteemeth one day above another: another esteemeth every day alike. Let every man be fully persuaded in his own mind.⁶He that regardeth the day, regardeth it unto the Lord; and he that regardeth not the day, to the Lord he doth not regard it. He that eateth, eateth to the Lord, for he giveth God thanks; and he that eateth not, to the Lord he eateth not, and giveth God thanks.⁷For none of us liveth to himself, and no man dieth to himself.⁸For whether we live, we live unto the Lord; and whether we die, we die unto the Lord: whether we live therefore, or die, we are the Lord's.⁹For to this end Christ both died, and rose, and revived, that he might be Lord both of the dead and living.¹⁰But why dost thou judge thy brother? or why dost thou set at nought thy brother? for we shall all stand before the judgment seat of Christ.¹¹For it is written, As I live, saith the Lord, every knee shall bow to me, and every tongue shall confess to God.¹²So then every one of us shall give account of himself to God.¹³Let us not therefore judge one another any more: but judge this rather, that no man put a stumblingblock or an

قوی در ایمان و ضعیف در روحیه

¹و کسی را که در ایمان ضعیف باشد بپذیرید، لکن نه برای مُحاجَّه در مباحثات.²یکی ایمان دارد که همه چیز را باید خورد اما آنکه ضعیف است بَقُول می خورد.³پس خورنده ناخورنده را حقیر نشمارد و ناخورنده بر خورنده حکم نکند زیرا خدا او را پذیرفته است.⁴تو کیستی که بر بنده کسی دیگر حکم می کنی؟ او نزد آقای خود ثابت یا ساقط می شود. لیکن استوار خواهد شد زیرا خدا قادر است که او را ثابت نماید.⁵یکی یک روز را از دیگری بهتر می داند و دیگری هر روز را برابر می شمارد. پس هر کس در ذهن خود مُتَبَقِّن بشود.⁶آنکه روز را عزیز می داند بخاطر خداوند عزیزش می دارد و آنکه روز را عزیز نمی دارد هم برای خداوند نمی دارد؛ و هر که می خورد برای خداوند می خورد زیرا خدا را شکر می گوید، و آنکه نمی خورد برای خداوند نمی خورد و خدا را شکر می گوید.⁷زیرا احدی از ما به خود زیست نمی کند و هیچ کس به خود نمی میرد.⁸زیرا اگر زیست کنیم برای خداوند زیست می کنیم و اگر بمیریم برای خداوند می میریم. پس خواه زنده باشیم، خواه بمیریم، از آن خداوندیم.⁹زیرا برای همین مسیح مرد و زنده گشت تا بر زندگان و مردگان سلطنت کند.¹⁰لکن تو چرا بر برادر خود حکم می کنی؟ یا تو نیز چرا برادر خود را حقیر می شماری؟ زانرو که همه پیش مسند مسیح حاضر خواهیم شد.¹¹زیرا مکتوب است: خداوند می گوید به حیات خودم قسم که هر زانویی نزد من خم خواهد شد و هر زبانی به خدا اقرار خواهد نمود.¹²پس هر یکی از ما حساب خود را به خدا خواهد داد.

وظیفه ما نسبت به شخص ضعیف

¹³بنابراین بر یکدیگر حکم نکنیم بلکه حکم کنید به اینکه کسی سنگی مصادم یا لغزشی در راه برادر خود نهد.¹⁴می دانم و در عیسی خداوند یقین می دارم که هیچ چیز در ذات خود نجس نیست جز برای آن کسی که آن را نجس پندارد؛ برای او نجس است.¹⁵زیرا هرگاه برادرت به خوراک آزرده شود، دیگر به محبت رفتار نمی کنی. به خوراک خود هلاک مساز کسی را که مسیح در راه او بمرد.¹⁶پس مگذارید که نیکویی شما را بد گویند.¹⁷زیرا ملکوت خدا آکل و شرب نیست بلکه

occasion to fall in his brother's way.¹⁴ I know, and am persuaded by the Lord Jesus, that there is nothing unclean of itself: but to him that esteemeth any thing to be unclean, to him it is unclean.¹⁵ But if thy brother be grieved with thy meat, now walkest thou not charitably. Destroy not him with thy meat, for whom Christ died.¹⁶ Let not then your good be evil spoken of:¹⁷ For the kingdom of God is not meat and drink; but righteousness, and peace, and joy in the Holy Ghost.¹⁸ For he that in these things serveth Christ is acceptable to God, and approved of men.¹⁹ Let us therefore follow after the things which make for peace, and things wherewith one may edify another.²⁰ For meat destroy not the work of God. All things indeed are pure; but it is evil for that man who eateth with offence.²¹ It is good neither to eat flesh, nor to drink wine, nor any thing whereby thy brother stumbleth, or is offended, or is made weak.²² Hast thou faith? have it to thyself before God. Happy is he that condemneth not himself in that thing which he alloweth.²³ And he that doubteth is damned if he eat, because he eateth not of faith: for whatsoever is not of faith is sin.

عدالت و سلامتی و خوشی در روح القدس.¹⁸ زیرا هر که در این امور خدمت مسیح را کند، پسندیده خدا و مقبول مردم است.¹⁹ پس آن اموری را که منشأ سلامتی و بنای یکدیگر است پیروی نمایید.²⁰ جهت خوراک کار خدا را خراب مساز. البته همه چیز پاک است، لیکن بد است برای آن شخص که برای لغزش می خورد.²¹ گوشت نخوردن و شراب ننوشیدن و کاری نکردن که باعث ایذا یا لغزش یا ضعف برادرت باشد نیکو است.²² آیا تو ایمان داری؟ پس برای خودت در حضور خدا آن را بدار، زیرا خوشبحال کسی که بر خود حکم نکند در آنچه نیکو می شمارد.²³ لکن آنکه شک دارد اگر بخورد ملزم می شود، زیرا به ایمان نمی خورد؛ و هر چه از ایمان نیست گناه است.